

VRIENDELIJKHEID



“Zij gedraagt zich niet onfatsoenlijk.”



Liefhebben betekent ook vriendelijk zijn: niet ongeoorloofd handelen, zich niet onbeleefd gedragen en niet hard zijn in relaties. Woorden en gebaren zijn aangenaam en niet ruw of star. Vriendelijkheid is een houding van hoffelijkheid en fijngevoeligheid. Het is een verfijnen van denken en voelen en het leren luisteren, spreken en zwijgen op sommige momenten. Dit vraagt als voorwaarde om niet zozeer stil te staan bij de grenzen van de ander als wel om de ander te aanvaarden en om ons te verbinden in een gemeenschappelijk project, ook al blijven we verschillend. Vriendelijke liefde schept banden, onderhoudt relaties, creëert nieuwe integratienetwerken en bouwt aan een sterk sociaal kader (AL 99-100).



In de Bijbel staan er woorden die kracht geven, opbouwen, troosten, aansporen. Lees je even mee?

“Wees maar gerust, vriend” (Mt 9,2) “Groot is uw vertrouwen” (Mt 15,28)

“Ga in vrede” (Lc 7,50)

“Sta op” (Mc 5,41)

“Wees niet bang” (Mt 14,27)

In ons huidig taalgebruik zullen we eerder zeggen:

“Het beste”

“Alles komt goed”

“Kom op”

“Wel thuis”

“Ik geloof in je”

“Je kan het”

“Het is oké”

“Weet je wel hoe graag je gezien en gewild bent, door ons en door God?”

- Naar welke woorden grijp jij terug om jouw partner of kinderen te bemoedigen en te beluisteren?
- Je hoeft niet altijd iets te zeggen. Welke lichaamstaal gebruik je om je partner of kinderen op een vriendelijke manier iets duidelijk te maken of nabij te zijn?
- Aan welk vriendelijk woord of gebaar heb je behoefte wanneer je je klein voelt, wanneer je tegenslag hebt of wanneer iets tegenzit?